

חוק לעידוד הסרט הישראלי, תשי"ז—1954 *

מבוא

הנדרות

1. בחוק זה —

„סרט ישראלי“ — סרט קולנוע שלפחות 80% מארכו צולמו, הוקלטו, פותחו ועובדו בישראל או שאושר על ידי הרשות המוסמכת לפי סעיף 15, אך למעט —

(1) יומן ישראלי,

(2) סרט שהוא כולו או בעיקרו פרסומת מסחרית,

(3) סרט שערכו האמנותי או הצילומי אינו מצדיק, לדעת מועצת הסרט, שיראהו כסרט ישראלי ;

„מועצת הסרט“ — המועצה שתוקם לפי סעיף 21 ;

„יומן ישראלי“ — סרט קולנוע שנתמלאו בו אלה :

(1) ארכו אינו פחות מ־250 מטרים ולא יותר מ־350 מטרים ;

(2) 200 מטרים לפחות מארכו מתארים מאורעות משטחי החיים בישראל שיש בהם, לדעת הרשות המוסמכת, ענין לציבור או לחלק ממנו ;

(3) הפרסומת המסחרית שבו אינו עולה על 25% מכלל ארכו ;

„מציג“ — מי שעסקו או חלק מעסקו הצגת סרטי קולנוע בתור שעשוע ציבורי, כמשמעותו בפקודת השעשועים הציבוריים, 1935, ובמקום שניתן עליו רשיון לפי הפקודה האמורה ;

„יצרן“ — מי שעסקו או חלק מעסקו ייצור סרטי קולנוע בישראל ;

„מפיץ“ — מי שעסקו או חלק מעסקו השכרתם של יומנים ישראליים או השכרתם של סרטי קולנוע אחרים שנוצרו בישראל ;

„השר“ — חבר הממשלה שהעניקה לו הממשלה, בהודעה שפורסמה ברשומות, את הסמכות לבצע חוק זה.

רשות מוסמכת

2. השר ימנה, בהודעה ברשומות, רשות מוסמכת לענין חוק זה.

ועדת ביצוע

3. השר ימנה, בהודעה ברשומות, ועדת ביצוע לענין חוק זה.

הרכב ועדת הכיצוע

4. (א) ועדת הביצוע תהיה של שלושה, ואחד מהם יתמנה יושב ראש.

(ב) יתר חברי הועדה יהיו — אחד המייצג, לדעת השר, את היצרנים ואחד המייצג, לדעת השר, את המציגים ; אולם רשאי השר למנות במקום אחד מן השנים אדם שאין לו הסגולות האמורות אם לדעת השר השני שבהם מייצג את עניני היצרנים והמציגים גם יחד.

פרק ראשון : יומן ישראלי

צו הצגה

5. הרשות המוסמכת רשאית, בצו, לחייב מציגים להציג, בתקופה שלא תעלה בכל צו על שלושה חדשים, יומן ישראלי כחלק מהצגותיהם, כולן או מקצתן, שאורך זמנן אינו פחות מ־90 דקות ובכלל זה ההפסקות (להלן — צו הצגה).

* נתקבל בכנסת ביום ו' בתמוז תשי"ד (7 ביולי 1954) ; הצעת החוק ודבריו הסבר נתפרסמו בה"ח 176, תשי"ג, עמ' 280.
1 ע"ר 1035, תוס' 1 מס' 496, עמ' 49.

6. צו הצגה יכול להיות כללי או למציג מסויים או לסוג מסויים של מציגים או של הצגות. צו הצגה כללי או מיוחד
7. צו הצגה כללי יכול להיות מוגבל לחלק משטח המדינה. צו הצגה מוגבל לחלק מהמדינה
8. הרשות המוסמכת לא תשתמש בסמכויותיה לפי פרק זה, אלא אם היא משוכנעת שהדבר דרוש כדי להבטיח את קיום הייצור של היומן הישראלי או את הצגתו. שימוש בסמכויות
9. ניתן צו הצגה והמציג שעליו חל הצו פנה ליצרן או למפיץ בדרישה למסור לו בשכירות יומן לשם מילוי אחרי הוראות הצו. יחולו הוראות אלה; ביצוע צו הצגה
- (1) נענה היצרן או המפיץ לדרישת המציג ומסר לו יומן כאמור, אך לא בא אתו לידי הסכם בדבר דמי השכירות ותנאיה, תקבע ועדת הביצוע את דמי השכירות ואת התנאים שלא בא עליהם הסכם הצדדים, והחלטות ועדת הביצוע יחייבו את היצרן, את המפיץ ואת המציג, הכל לפי הענין, כאילו הוסכמו על ידי הצדדים;
- (2) לא נענה היצרן או המפיץ לדרישת המציג, רשאי המציג להגיש לוועדת הביצוע בקשה לפטור מן החובה שהוטלה עליו בצו, ואם היתה הועדה משוכנעת שהמציג אחז באמצעים סבירים, כדי להשיג יומן מיצרן או ממפיץ ולקיים את הצו, תפטור את המבקש מחובתו או תנהג לפי פסקה (3);
- (3) הוגשה בקשה לשחרור כאמור בפסקה (2), רשאית ועדת הביצוע, במקום לשחרר את המבקש, לחייב יצרן מסויים או מפיץ מסויים למסור למבקש יומן לשם מילוי אחרי הוראות הצו תוך מועד שתקבע הועדה; לא קיים היצרן או המפיץ את החיוב תוך המועד שנקבע לו יהיה המציג פטור ממילוי הצו;
- (4) יצרן או מפיץ שחייבוהו למסור יומן כאמור בפסקה (3), חייב למסור למציג המבקש על אף האמור בכל מסמך המחייב את היצרן או את המפיץ שלא למסור;
- (5) קיים היצרן או המפיץ חיוב על פי פסקה (3), יחולו הוראות פסקה (1) בשינויים המחוייבים לפי הענין;
- (6) לא תשמע ועדת הביצוע בקשה כאמור בפסקה (2), אלא אם הוגשה תוך שבועיים מיום תחילתו של הצו או מן היום שהמבקש קיים בו את הצו לאחרונה.
10. המציג יומן ישראלי על פי צו הצגה, יציגנו בשלמות כפי שנמסר לו על ידי היצרן או מטעמו, אלא אם ועדת הביצוע החליטה על דרך אחרת, על פי בקשת המציג. איסור קצר יומן
11. על אף האמור בחוק זה, לא יראו כיומן ישראלי — פטור מחובה להציג יומנים
- (1) יומן שעברו עליו תשעים יום מהיום שבו הורשה להצגה על פי פקודת סרטי הראינוע¹;
- (2) יומן שמועצת הסרט הכריזה עליו, על פי בקשת הרשות המוסמכת או על פי בקשת אחד מחברי המועצה כי מבחינת ערכו האמנותי או הצילומי או מבחינת הטעם הטוב אין הצדקה שייראה כיומן ישראלי.
12. (א) העובר על הוראות צו הצגה או על הוראות סעיף 10, דינו — קנס 50 לירות לכל יום שבו נמשכה העבירה, אם לא הוכיח כי נהג כך מנסיבות שלא היתה לו שליטה עליהן. עונשין

¹ חוקי א"י, כרך א', פרק ט"ו, עמ' 128.

(ב) יצרן או מפיץ שלא קיים את המוטל עליו על ידי ועדת הביצוע על פי סעיף 9(3), דינו — קנס 500 לירות, אם לא הוכיח כי נהג כך מנסיבות שלא היתה לו שליטה עליהן.

פרק שני : סרט ישראלי

13. בכל מקום שניתן עליו רשיון למציג להציג סרטי קולנוע לפי פקודת השעשועים הציבוריים, 1935, יהא המציג חייב להציג תוך כל שנה המתחילה באחד בינואר (להלן — תקופת המכסה), כחלק מהצגותיו שבין השעות 14.00 ועד 24.00 ושהן בנות 90 דקות לפחות, כולל הפסקות, סרטים ישראליים מספר שעות כמספר השבועי הממוצע של הצגות אלה באותה שנה, אך לא פחות מ-4 שעות לשנה.
14. סבורה ועדת הביצוע כי מחמת מחסור בסרטים ישראליים או מכל סיבה סבירה אחרת אין לחייב את המציג למלא אחרי הוראות סעיף 13 לגבי תקופת מכסה, רשאית היא לפטור את המציג, פטור מלא או חלקי, מקיום הוראות אלה באותה תקופה, הכל בתנאים שייראו לוועדה. הוועדה לא תשמע בקשה לפטור כאמור אלא אם הוגשה לה לפני האחד באוקטובר לתקופה הבדונה.
15. הרשות המוסמכת רשאית לאשר סרט אף על פי שפחות מ-80% מארכו צולמו, הוקלטו, פותחו ועובדו בישראל, אם הדבר נראה לה לטובת העידוד של תעשיית סרטים בישראל.
16. על אף האמור בחוק זה, לא יראו כסרט ישראלי סרט שעברו עליו יותר משנתיים מהיום שבו הורשה להצגה על פי פקודת סרטי ראינוע, אלא אם מועצת הסרט החליטה לראותו כסרט ישראלי.
17. (א) העובר על הוראות סעיף 13 או על תנאי מתנאי פטור שניתן על פי סעיף 14, דינו — קנס אלף לירות, אם לא הוכיח כי נהג כך מנסיבות שלא היתה לו שליטה עליהן. (ב) נתחייב אדם בדין על עבירה על הוראות הסעיפים 13 או 14, לאחר שכבר נתחייב פעם בדין על עבירה כאמור, וסבור בית המשפט הדן אותו לאחרונה כי העבירה נעברה בכוונה להכשיל את מטרות פרק זה, רשאי הוא, במקום כל עונש אחר, להפסיק לתקופה שיקבע, את תקפו של הרשיון שניתן למקום העבירה כאמור בסעיף 13.
18. אישרה הרשות המוסמכת בכתב, כי אחוז פלוני של עבודות הצילום, ההקלטה, הפי- תוח והעיבוד של סרט קולנוע בוצעו בישראל, יהיה האישור ראיה לדבר.
19. תחילתו של פרק זה הוא כתום שלושה חדשים מיום פרסומו של חוק זה ברשומות.
20. בשנת 1954 לא יבוא בחשבון של המספר השבועי הממוצע של הצגות, לענין סעיף 13, מספר ההצגות שהיו לפני תחילתו של פרק זה, ומותר להגיש בקשה לפטור לפי סעיף 14 עד ליום י"ח בחשוון תשט"ו (15 בנובמבר 1954).

פרק שלישי : מועצת הסרט

21. תוקם מועצת הסרט שמתפקידה לייעץ לשר בכל ענין הנוגע לביצוע חוק זה.
22. מספר חברי מועצת הסרט יהיה לא פחות מחמישה ולא יותר משבעה.
23. מי שנתמנה רשות מוסמכת יהיה חבר מועצת הסרט בתוקף תפקידו וישב ראש בה ; יתר חברי מועצת הסרט יתמנו על ידי השר מתוך ציבור הסופרים, אנשי חינוך ובעלי מקצוע בשדה ההסרטה והקולנוע.

24. מועצת הסרט תקבע את סדרי דיוניה ועבודתה במידה שלא נקבעו בתקנות.

פרק רביעי : הוראות שונות

25. הרשות המוסמכת או כל אדם שהוסמך לכך על ידיה, רשאים להיכנס לכל הצגות סרטי קולנוע אם הדבר דרוש להבטחת ביצועו של חוק זה. לרבות צו הצגה שניתן ותקנות שהותקנו על פיו. רשות כניסה להצגות
26. הוראות חוק זה אינן גורעות מהוראות פקודת סרטי הראינוע. ישמירת הוראות אחרות
27. השר רשאי להתקין תקנות בכל הנוגע לביצוע חוק זה. תקנות ביצוע
28. שר המשפטים רשאי להתקין תקנות בכל ענין הנוגע לסדרי הדין לפני ועדת הביצוע. תקנות סדרי הדין

מ ש ה ש ר ת
ראש הממשלה

י צ ח ק ב נ - צ ב י
נשיא המדינה